

KANDÓ KÁLMÁN VILLAMOSIPARI MŰSZAKI FŐISKOLA

A
BASIC

programnyelv

Budapest

1971

4W715/079

KANDÓ KÁLMÁN VILLAMOSIPARI MŰSZAKI FŐISKOLA

Számítástechnikai füzetek 3.

A
BASIC

programnyelv

/Kézirat gyanánt/

Írta: Iványos Lajos

A program futás indítása, adatok bevitele ugyancsak felhasználói írógépen, ill. adatszalog használata esetén lyukszalog olvasón keresztül történhet.

Az időosztásos rendszerben dolgozó írógépek kezelői /2-16 írógép tartozhat a kisszámítógépes BASIC rendszerhez/ úgy dolgoznak a számukra kijelölt írógépen, vagy display egység mellett, mintha a többiek másik számítógépet használnának.

A FORTRAN nyelvhez képest alapvető eltérés az, hogy minden utasítássort el kell látni címkével /sorszámmal/ és az utasítások végrehajtása növekvő számértékű címkék sorrendjében történik, kivéve a programba beépített vezérlésátadásokat.

1.1 A BASIC számok

A BASIC nem tesz különbséget az egész és valós típusu számok között. Az adatként szereplő és programba beépített számértékek:

- előjelet,
- decimális egész számjegyeket,
- tizedespontot,
- decimális törtjegyeket,
- "E" szimbólumot /amely a 10 hatvány alapot jelzi/,
- legfeljebb háromjegyű decimális egész exponenst

tartalmazhatnak.

A mantissza számjegyeinek száma $\leq$ korlátozott, általában 10-nél több számjegyet nem tartalmazhat.

A felsorolt összetevők használata nem kötelező, pl. helyes szám-megadás módok:

2	+2
1.345	-2.16
1078934	.987654
-.0017	1.16E+3
.075E-15	-6.12E1

Fontos megkötés, hogy az E szimbólum előtt legalább egy számjegyet kell állnia:

pl. 1E-12 helyes, EB nem helyes szám megadás

A BASIC nyomtató utasítás hatására a számoknak legfeljebb hat decimális jegye kerül kinyomtatásra. A 0.01 és 1.000.000 közötti abszolút értékek nyomtatása mindig decimális formában, az ezen határokon kívül eső számok nyomtatása pedig normál alakban törté-
nik.

Az egész rész elején álló /értéktelen/ zérusok, valamint a pozitív előjel nem kerülnek nyomtatásra. Ugyancsak nem kerülnek nyomtatásra a decimális törtész utolsó zérusai sem./csak az E formátumban/
Példaként 2 hatványainak nyomtatási formáit adjuk meg:

7.812500E-3 0.015625 0.03125 0.0625 0.125
0.25 0.5 1 2 4 8 16 64 128 256

1.2 BASIC azonosítók

A BASIC-ben skaláris változók, egydimenziós és kétdimenziós tömbök /vektorok ill. mátrixok/ láthatók el azonosítóval.

A skaláris változók azonosítója egyetlen betű, vagy egy betű és azt követő egyetlen decimális számjegy lehet.

Példák skaláris azonosítókra:

A, A0, A1,.....A9

B, B0, B1,.....B9

.....

Y, Y0, Y1,.....Y9

Z, Z0, Z1,.....Z9

Mivel nem teszünk különbséget valós és egész típusú számok ábrázolása között, ilyen jellegű megszorítás az azonosítókkal kapcsolatban nincs.

A tömbök azonosítója mindig egyetlen betű. A tömböket DIM /dimenzionáló/ utasításban /lásd.1.15/ kell deklarálni, a maximális indexhatár ill. indexhatárok megadásával.

A tömb elemek felhasználásakor a tömb azonosító után, kerek zárójelbe kell az indexet megadni. Két dimenziós tömbök indexeit vessző választja el. Az indexbe kifejezéseket is lehet írni. Arról, hogy az index aktuális értéke ne legyen negatív, ill. egész szám legyen, a programozónak kell gondoskodnia.

A BASIC indexes változóinak indexe 0 is lehet!

Példák tömb elemek megadására:

A(12) B(5,8) C(I+J,K) D(A(I,J),5)

1.3 BASIC kifejezések

A BASIC kifejezések számokból /konstansokból/ azonosítókból, függvényekből, műveleti jelekből és zárójelekből épülnek fel.

Példák:

5 2.5E-6 A B5
1.2+A 8E-5-A(7.2)*SIN(I(K,L))
5.1*LOG(EXP(A(17))-EXP(-A(17)))

1.4 Műveleti jelek

Összeadás:	+
Kivonás:	-
Szorzás:	*
Osztás:	/
Hatványozás:	↑ vagy **
Zárójelek:	(és)

A kezdő és végzárójelek közé tett kifejezés kiszámítása megtörténik mielőtt a zárójelbe tett kifejezés a további műveletekben felhasználásra kerül.

Zárójelet nem tartalmazó kifejezésekben először a hatványozás, majd a szorzás-osztás, végül az összeadás-kivonás a végrehajtási sorrend.

A szorzás és osztási műveletek sorrendjét, a balról-jobbra irányban, előfordulásuk szerint kell érteni.

Pl.

$$A/B * C = (A/B) * C, A/B / C = A / (B * C)$$

Ugyanez vonatkozik az összeadásra és kivonásra is:

$$A - B + C = (A - B) + C, A - B - C = A - (B + C)$$

1.5 BASIC függvények

A függvények argumentuma tetszőleges kifejezés lehet.

SIN(X)	az X kifejezés sinusát
COS(X)	az X kifejezés cosinusát számítja, X számértéke radiánban értendő
ART(X)	az X kifejezés arc tangensét számítja
EXP(X)	az e^X értékét számítja
LOG(X)	az X kifejezés természetes logaritmusát számítja
ABS(X)	az X kifejezés abszolút értékét adja
SQR(X)	az X kifejezés négyzetgyökét számítja
INT(X)	az X kifejezés értékénél nem nagyobb, maximális egész számot adja

RND (X)	a megadott X argumentumtól függetlenül 0 és 1 közötti "véletlen" értéket ad.
SGN (X)	értéke 1, ha X pozitív 0, ha X nulla -1, ha X negatív
TAB (X)	az írógépsor 0 - 71 számozású karakterpo- ziciója közül arra az n.-ik pozícióra lép- teti az írófejet, melyre $n \equiv X \pmod{72}$

1.6. BASIC címkék

Bevezetőben már elmondtuk, hogy a BASIC programok minden utasítás-sorát sorszámmal /címkével/ kell ellátni, az utasítások végrehajtása a sorszámmal növekvő sorrendjében történik.

A BASIC címkék 1 és 2047 közé eső számok. A címke előtt, közben és után tetszőleges számú szóköz helyezhető el. Ugyanez vonatkozik az utasítások, adatok tagolására is. A feldolgozó program a szóköz karaktereket figyelmen kívül hagyja /ignorálja/.

RND(X)	a megadott X argumentumtól függetlenül 0 és 1 közötti "véletlen" értéket ad.
SGN(X)	értéke 1, ha X pozitív 0, ha X nulla -1, ha X negatív
TAB(X)	az írógépsor 0 - 71 számozású karakterpo- ziciója közül arra az n.-ik pozícióra lép- teti az írófejet, melyre $n \equiv X \pmod{72}$

1.6. BASIC címkék

Bevezetőben már elmondtuk, hogy a BASIC programok minden utasítás-sorát sorszámmal /címkével/ kell ellátni, az utasítások végrehajtása a sorszámok növekvő sorrendjében történik.

A BASIC címkék 1 és 2047 közé eső számok. A címke előtt, közben és után tetszőleges számú szóköz helyezhető el. Ugyanez vonatkozik az utasítások, adatok tagolására is. A feldolgozó program a szóköz karaktereket figyelmen kívül hagyja /ignorálja/.

1.7. Adatbevitel

Írógépről a program számára szükséges adatokat az INPUT utasítással kérhetjük be.

Pl.

```
20 INPUT X
```

utasítás végrehajtásakor a program egy kérdőjelet nyomtat, majd vár, hogy az X azonosítónak adjunk az írógépről számértéket.

/20 a címke szerepét tölti be/ A számérték leírásának befejezését vessző, vagy kocsli vissza-soremelés jelekkel jelezhetjük.

A program számára szükséges adatokat előre lyukszalagra lyukaszthatjuk a programnak megfelelő sorrendben. Az INPUT utasítással a Teletype szalagolvasójáról automatikusan olvashatók be az aktuális adatok.

Egy INPUT utasítással több adatot is kérhetünk /ekkor is csak egy kérdőjel jelenik meg/.

Pl. A

```
99 INPUT A,B,C
```

utasítás hatására megjelenik egy kérdőjel. Ekkor kell a megfelelő három számértéket egymástól vesszővel elválasztva megadni.

1.8. Nyomtatás

A BASIC nyelv nyomtató utasítása a PRINT. Segítségével számértékeket és szöveget lehet az írógépen kinyomtatni, ill. a nyomtatási formátumot szabályozni.

Nyomtató formátum utasítások:

PRINT /önmagában/, hatása: kocsi vissza-soremelés
PRINT, /vesszővel/, hatása: kocsi mozgatás a következő
nyomtatási oszlop kezdetére

A BASIC-ben 5 nyomtatási oszlop van:

az 1. a lap balszélén a 0.-ik karakterpozíciónál,
a 2. a 15.-ik "
a 3. a 30.-ik "
a 4. a 45.-ik "
az 5. a 60.-ik "
kezdődik.

PRINT; /pontosvesszővel/, hatása: a nyomtatófej egy pozícióval lép jobbra.

Az utasítás /PRINT/ és a sort záró formátum jel /blank, vessző, pontosvessző/ közé BASIC szöveg és BASIC kifejezés írható.

A BASIC szöveg idézőjelek /"/ közé írt ASCII karaktersorozat, mint pl.

"EZxxAZx1.-SZAMUxxPELDA"

A szóközök a BASIC szövegben lényeges szerepet töltenek be.
/itt x-el jelöltük/ Az idézőjelbe tett karkatersorozat (a szó-
közöket is beleértve) formátumjelnek megfelelő kocsi mozgás
előtt kinyomtatásra kerül.

A PRINT utasításban kifejezésként legegyszerűbb esetben egy vál-
tozót adunk meg, melynek számértéke kerül kinyomtatásra.

Pl.

PRINT A hatására A változó aktuális értéke nyomtatódik,
majd az írófej a következő sor elejére áll.

PRINT A, hatására A kinyomtatása után az írófej a követ-
kező nyomtatási oszlop elejére áll.

PRINT A; hatására A kinyomtatása után az írófej egy poz-
cióval lép jobbra.

A nyomtató utasításban összetett kifejezés is szerepelhet, ezt a
következő program részletben mutatjuk be.

Feladat: Egy szög fokokban megadott értékének bekérésére, radi-
ánban átszámított értékének, valamint szinuszának ki-
nyomtatására vonatkozó utasítássorozat. Az utasításoka
a végrehajtási sorrendnek megfelelő növekvő sorszám-
zással láttuk el.

A 250-es utasítás egyaránt nyomtat szöveget és kiszámított számértéket, ez utóbbit közvetlenül a szöveg után.
Az END utasításról az 1.9 pontban beszélünk.

Közös sorba kerülő nyomtatások PRINT utasításait össze is lehet vonni. Elválasztó jelként ilyenkor a vessző, vagy pontos vessző a szövegrészek ill. kifejezések közé kerül.

Az előbbi példában összevonhatók, a

12 - 17,
23 - 48,
149 - 180 - 250,

számozásu sorok:

```
10 PRINT
12 PRINT TAB(8); "MINTA PELDA"
23 PRINT "SZOG FOKBAN","RADIANBAN"
60 INPUT S
149 PRINT,S*3.141592/180,"SINUS ERTEK="SIN(S*3.141592/180)
300 END
```


9. BASIC programok befejező utasításai. /STOP, END/

Ahhoz, hogy a számítógép egy programot végre tudjon hajtani, meg kell jelölnünk a program kezdetét és végét.

A kezdet /első utasítás/ egyértelműen megadható. BASIC nyelven írott programok mindig a legalacsonyabb sorszámú /címkéjű/ utasítással kezdődnek.

Egyszerűbb programok, amelyekben elágazások nincsenek, általában a legnagyobb sorszámú utasítással fejeződnek be. Ha azonban külön, erre a célra szolgáló utasítással nem jelezzük, hogy több utasítás nem tartozik a programhoz, a számítógép tovább dolgozik és keresi a memóriában a következő utasítást /amit ilyenkor nem talál meg, mert nincs/.

A program végét az END utasítás jelzi, mint előző példánkban mutattuk is.

Minden programban legmagasabb sorszámmal az END utasításnak kell állnia!

Nem mindig a legmagasabb sorszámú utasításnak kell utoljára végrehajtásra kerülnie, különösen így van ez feltételes elágazásokat tartalmazó programokban, melyekben több befejezési pont is lehet. Meg kell tehát különböztetnünk a program fizikai és logikai befejezését, végét.

Az END utasítás a program fizikai végét jelzi, ebből csak egyetlen egy van. Logikai befejezés egy programon belül több is lehet ezt a STOP utasítással jelezzük.

1.10. Értékadás

A BASIC nyelv értékadó utasítása a LET, ezt követően azt a szimbólumot kell írni, melynek értéket akarunk adni, majd egyenlőségjellel azt a kifejezést, melynek értékét a változó felveszi.

P1.

```
50 LET A(3,5)=(EXP(A(3,5))-EXP(-A(3,5)))/2
```

jelenti, hogy az A(3, 5) tömbelem új értéke legyen a régi értékkel számított sinus hyperbolicus függvény értéke.

Az értékadó utasítás használatára példa a következő program is:

```
10 PRINT
15 PRINT TAB(12); "KOR ES GOMB ADATAI-1"
20 LET P=3.141592
25 PRINT "SUGAR CM-BEN";
26 INPUT R
30 LET K=2*R*P
32 LET T=P*R^2
34 LET F=P*4*R^2
40 LET V=P*4*R^3/3
50 PRINT
60 PRINT "KERULET="K; "CM"; TAB(3);
61 PRINT "TERULET="T; "CM^2"
62 PRINT "FELSZIN="F; "CM^2"TAB(3);
63 PRINT "TERFOGAT="V; "CM^3"
70 END
```

a 20 IF A<=B THEN 100

és 20 IF A<=B GOTO 100

utasítások egyenértékűek, mindkettő azt jelenti, hogy ha A számértéke nem nagyobb B számértékénél, akkor a 100-as címkén folytatódik a program, ellenkező esetben pedig a 20-as címkét nagyság szerint követő címkén.

Példánk legyen a másodfoku egyenlet megoldása:

```
10 PRINT
20 PRINT TAB(12); "MASODFOKU EGYENLET MEGOLDASA"
30 PRINT "MASODFOKU TAG EGYUTTHATOJA";
40 INPUT A
50 PRINT
60 PRINT "ELSOFOKU TAG EGYUTTHATOJA";
70 INPUT B
80 PRINT
90 PRINT "KONSTANS TAG"
100 INPUT C
110 PRINT
120 IF A<>0 GOTO 200
130 IF B<>0 GOTO 160
140 IF C<>0 GOTO 150
145 PRINT "AZONOSSAG"
148 STOP
150 PRINT "ELLENTMONDAS"
155 STOP
160 PRINT "AZ EGYENLET ELSOFOKU, MEGOLDASA:";-C/B
170 STOP
200 LET D=B^2-4*A*C
210 IF D>=0 GOTO 400
220 PRINT "KOMPLEX KONJUGALT GYOKOK"
230 PRINT "VALOS RESZ=" -B/(2*A)
240 PRINT "KEPZETES RESZ=", SQR(-D)/2/A, "ES " -SQR(-D)/2/A
390 STOP
400 PRINT "VALOS GYOKOK"
410 PRINT "EGYIK:", (-B+SQR(D))/2/A
420 PRINT "MASIK:", (-B-SQR(D))/2/A
450 END
```

1.12. Feltétel nélküli vezérlés átadás

Sokszor fordul elő, hogy bár a számítás menete valamilyen feltétel szerint elágazik, mégis célszerű visszatérni mindegyik ágból ugyanarra a programrészre, függetlenül a feltételektől. Előfordulhat az is, hogy programunkhoz olyan kiegészítő részt kívánunk csatolni, amely már nem fér el a szomszédos címkek között megmaradt helyen.

Ilyen esetekben alkalmazhatjuk a GOTO utasítást.

Pl.

101 GOTO 1050

utasítás azt jelenti, hogy a program nem a 101-et nagyság szerint követő, hanem az 1050-es címkénél folytatódik,

2000 GOTO 110

utasítás pedig azt, hogy a 2000-es címke után a 110-es következik

Példaként nézzünk olyan program részletet, amely 10 üres sort hagy-at írógépén. / 10 db PRINT utasításnál kevesebb helyet foglal! /

```
.....  
1000 LET I=1  
1010 PRINT  
1020 LET I=I+1  
1030 IF I<=10 GOTO 1010  
1040 GOTO.....
```

1.13. Emlékeztető és magyarázó szövegek beépítése

Bármilyen egyértelmű is a jól megírt program, mégis azok számára akik először, vagy hosszú szünet után vesznek kezükbe nem is tulságosan bonyolult programot, fejtörést okozhat, hogy egy-egy utasításnak, program részletnek milyen szerepe lehet.

Ezért a szimbólikus programnyelvek biztosítani szokták emlékeztető megjegyzések /REMARK, COMMENT/ beépítési lehetőségét úgy, hogy ezek a program tényleges futását ne zavarják.

A BASIC nyelv ilyen utasítása a REM, ez a nem végrehajtásra szolgáló utasítások közé tartozik, a REM betűkkel kezdődő utasítást a feldolgozó program nem vizsgálja tovább.

Előbbi példánkat ilyen megjegyzésekkel egészítjük ki:

```
990 REM ITT 10-SZER ISMETELJUNK EGY UTASITAST
991 REM AZ ISMETLESEK SZAMAT EGY
993 REM VALTOZO FELTETEL VIZSGALATTAL
994 REM ELLENORIZZUK
995 REM AZ ILYEN PROGRAMRESZT CIKLUSNAK
996 REM NEVEZZUK
1000 LET I=1
1001 REM I A CIKLUSVALTOZO, ENNEK KEZDO
1002 REM ERTEKET ADUNK
1010 PRINT
1011 REM EZ VOLT AZ ISMETLENDO UTASITAS
1012 REM AZ ISMETLENDO RESZ A CIKLUSMAG
1020 LET I=I+1
1021 REM ITT LEPTETJUK A CIKLUSVALTOZOT
1030 IF I<=10 GOTO 1010
1031 REM A RELACIO TARTALMAZZA A CIKLUS
1032 REM VALTOZO VEGERTEKET
1040 GOTO....
1041 REM ITT KILEPUNK A CIKLUSBOL
.....
```


1.14. A BASIC ciklus utasítása

A BASIC nyelvben a ciklusmagot két utasítással határolhatjuk.

Elé a FOR utasítást, végére a NEXT utasítást tesszük.

A FOR utasításban kell megadni a ciklusváltozót, annak kezdő és végértékét, valamint a lépésközt.

Pl.

```
100 FOR X1=5 TO 100 STEP 0.1
```

jelentí, hogy a ciklusváltozó X1

a kezdőérték 5

a végérték 100

a lépésköz 0.1

Az X1 ciklusváltozóval kezdett ciklus záró utasítása:

```
.....NEXT X1
```

A záró utasítás hatására végzi el a számítógép a ciklusváltozó léptetését, majd annak ellenőrzését, hogy a ciklusváltozó túl lépett-e már a megfelelő FOR utasításban adott végértéken. Ha igen, akkor a NEXT után következő utasításra adja a vezérlést, ha nem, akkor újra végrehajtja a ciklusmagot.

Az 1.12 pont példája ciklus utasítással:

```
1000 FOR I=1 TO 10 STEP 1
```

```
1010 PRINT
```

```
1030 NEXT I
```

```
1040 GOTO .....
```

Megjegyezzük, hogy +1 lépésközt nem kell kiírni, így az 1000 címkejű utasítás,

```
1000 FOR I=1 TO 10
```

formában is helyes.

A ciklusváltozó nem csak növekvő, hanem csökkenő értelemben is változhat:

```
1000 FOR I=10 TO 1 STEP-1
```

.....

A ciklusváltozó értékhatarait és a lépésközt változókkal, sőt kifejezésekkel is megadhatjuk, pl.

```
150 FOR K=LOG(N) TO LOG(N1) STEP LOG(Q)
```

.....

```
200 NEXT K
```

Jól jegyezzük meg: a ciklusváltozó kezdő és végértékének eltérésétől függetlenül, a ciklusmag egyszer végrehajtásra kerül, csak ezután következik az ellenőrzés. Az ellenőrzés a lépésköz előjelétől függően a nem nagyobb /pozitív lépésköz/ ill. a nem kisebb /negatív lépésköz/ relációk szerint történik.

Egy programban több ciklus is szerepelhet. Egy-egy cikluson belül is lehetnek további ciklusok. Pontos szabály, hogy ha egy ciklus egy másik cikluson belül kezdődik, akkor azon belül kell befejező NEXT utasításnak is lennie.

Természetesen feltételes, vagy feltétel nélküli GOTO utasítással szabad a ciklusból kilépni. Másik fontos szabály, hogy cikluson kívülről csak a ciklus kezdő utasításra szabad vezérlést adni.

A ciklus utasítás alkalmazására példaként készítsünk függvénytáblázatot a trigonometrikus függvényekről, úgy, hogy a kezdő és végértéket, valamint lépésközt a felhasználó írógépen adja meg.

```
10 PRINT
11 PRINT
12 PRINT TAB(8); "FUGGVENYEK TABLAZASA"
20 PRINT "KEZDO ERTEK=";
21 INPUT K
30 PRINT, "VEGERTEK=";
31 INPUT V
40 PRINT, "LEPES=";
41 INPUT L
42 PRINT
43 PRINT "ARGUMENTUM I=X", SIN(X), COS(X), TAN(X)
45 PRINT
50 REM ITT KEZDJUK A SZAMOLO CIKLUST:
60 FOR I=K TO V STEP L
70 PRINT I, SIN(I), COS(I),
80 IF COS(I)=0 GOTO 90
85 PRINT SIN(I)/COS(I);
90 PRINT
95 NEXT I
96 REM VEGE A CILUSNAK
100 PRINT
101 GOTO 20
110 END
```


1.15 Tömbök deklarálása

A tömb elemek /egy, vagy két index-el ellátott változók/ elhelyezése a memóriában egymás után történik. Ezért a tömb elemek számára megfelelő helyet kell biztosítani, ezt a feladatot látja el a DIM /dimension/ utasítás.

A DIM utasítás szimbólumot követően kell felsorolni a programban felhasznált tömb azonosítókat az előforduló legmagasabb indexekkel, vesszővel elválasztva.

Pl.

DIM A(5), B(6,8), X(2,10)

jelenti, hogy az A jelű tömb egydimenziós, maximálisan 6 elemet tartalmaz /a legalacsonyabb index 0!/: a B jelű tömb két-dimenziós: 7 sort és 9 oszlopot tartalmaz, míg X ugyancsak két-dimenziós 3x11-es méretű tömb, ahol a sorindex 0-tól 2-ig, az oszlopindex 0-tól 10-ig változhat.

Egy programban több DIM utasítás is előfordulhat, de a tömb azonosítók mindegyike csak egyetlen DIM utasításban, ott is csak egyszer.

A DIM utasításra megkötés, hogy előbb kell szerepelnie, mint a benne deklarált tömb bármely elemének.

A program összes DIM utasítását célszerű a program elejére, a végrehajtásra kerülő utasítások elé tenni!

Több egymást követő DIM utasítás összevonható, csak a tömbnevek előfordulási sorrendje számít a helybiztosításnál:

Pl. a

```
10 DIM A(10),B(2,8)
20 DIM K(2,5),C(100)
30 DIM X(10,20),Y(1)
```

utasítássorozat ekvivalens a

```
30 DIM A(10),B(2,8),K(2,5),C(100),X(10,20)Y(1)
```

utasítással.

Tömb elemek felhasználása akár konstans, akár változó index-el lehetséges.

Nagyobb tömbök kezelését célszerű ciklus utasítással végezni.

Példaként tekintsük egy háromismeretlenes egyenletrendszer megoldását Cramer szabállyal, ahol az egyenletrendszer együtthatóit mátrix elemekként olvassuk be:

```
10 DIM A(2,3),X(2)
11 REM AZ ELSŐ EGYENLET ELSŐ EGYÜTHATÓJA
12 REM AZ "A(0,0)" ELEM!
20 PRINT "HÁROMISMERETLENES EGYENLETRENDSZER"
21 PRINT "AZ EGYÜTHATOK SORFOLYTONOSAN:"
30 FOR I=0 TO 2
40 FOR J=0 TO 3
50 INPUT A(J,I)
60 NEXT J
70 NEXT I
80 LET D1=A(0,0)*A(1,1)*A(2,2)+A(0,1)*A(1,2)*A(2,0)+A(0,2)*A(1,0)*A(2,1)
81 LET D2=A(0,0)*A(1,2)*A(2,1)+A(0,1)*A(1,0)*A(2,2)+A(0,2)*A(1,1)*A(2,0)
90 IF D1=D2 GOTO 200
100 LET D=D1-D2
110 LET D1=A(0,3)*A(1,1)*A(2,2)+A(0,1)*A(1,2)*A(2,3)+A(0,2)*A(1,3)*A(2,1)
111 LET D2=A(0,3)*A(1,2)*A(2,1)+A(0,1)*A(1,3)*A(2,2)+A(0,2)*A(1,1)*A(2,3)
115 LET X(0)=(D1-D2)/D
120 LET D1=A(0,0)*A(1,3)*A(2,2)+A(0,3)*A(1,2)*A(2,0)+A(0,2)*A(1,0)*A(2,3)
125 LET D2=A(0,0)*A(1,2)*A(2,3)+A(0,3)*A(1,0)*A(2,2)+A(0,2)*A(1,3)*A(2,0)
129 LET X(1)=(D1-D2)/D
132 LET D1=A(0,0)*A(1,1)*A(2,3)+A(0,1)*A(1,3)*A(2,0)+A(0,3)*A(1,0)*A(2,1)
136 LET D2=A(0,0)*A(1,3)*A(2,1)+A(0,1)*A(1,0)*A(2,3)+A(0,3)*A(1,1)*A(2,0)
140 LET X(2)=(D1-D2)/D
160 PRINT "MEGOLDAS"
161 FOR K=0 TO 2
162 PRINT "X("K;")="X(K),
165 NEXT K
170 PRINT
180 STOP
200 PRINT "DETERMINANSA ZERUS"
210 END
```


Példaként tekintsük egy háromismeretlenes egyenletrendszer megoldását Cramer szabállyal, ahol az egyenletrendszer együtthatóit mátrix elemekként olvassuk be:

```
10 DIM A(2,3),X(2)
11 REM AZ ELSO EGYENLET ELSO EGYUTTHATOJA
12 REM AZ "A(0,0)" ELEM!
20 PRINT "HAROMISMERETLENES EGYENLETRENDSZER"
21 PRINT "AZ EGYUTTHATOK SORFOLYTONOSAN:"
30 FOR I=0 TO 2
40 FOR J=0 TO 3
50 INPUT A(J,I)
60 NEXT J
70 NEXT I
80 LET D1=A(0,0)*A(1,1)*A(2,2)+A(0,1)*A(1,2)*A(2,0)+A(0,2)*A(1,0)*A(2,1)
81 LET D2=A(0,0)*A(1,2)*A(2,1)+A(0,1)*A(1,0)*A(2,2)+A(0,2)*A(1,1)*A(2,0)
90 IF D1=D2 GOTO 200
100 LET D=D1-D2
110 LET D1=A(0,3)*A(1,1)*A(2,2)+A(0,1)*A(1,2)*A(2,3)+A(0,2)*A(1,3)*A(2,1)
111 LET D2=A(0,3)*A(1,2)*A(2,1)+A(0,1)*A(1,3)*A(2,2)+A(0,2)*A(1,1)*A(2,3)
115 LET X(0)=(D1-D2)/D
120 LET D1=A(0,0)*A(1,3)*A(2,2)+A(0,3)*A(1,2)*A(2,0)+A(0,2)*A(1,0)*A(2,3)
125 LET D2=A(0,0)*A(1,2)*A(2,3)+A(0,3)*A(1,0)*A(2,2)+A(0,2)*A(1,3)*A(2,0)
129 LET X(1)=(D1-D2)/D
132 LET D1=A(0,0)*A(1,1)*A(2,3)+A(0,1)*A(1,3)*A(2,0)+A(0,3)*A(1,0)*A(2,1)
136 LET D2=A(0,0)*A(1,3)*A(2,1)+A(0,1)*A(1,0)*A(2,3)+A(0,3)*A(1,1)*A(2,0)
140 LET X(2)=(D1-D2)/D
160 PRINT "MEGOLDAS"
161 FOR K=0 TO 2
162 PRINT "X("K;")="X(K),
165 NEXT K
170 PRINT
180 STOP
200 PRINT "DETERMINANSA ZERUS"
210 END
```

1.16 A BASIC függvényutasítása

Programban gyakran előforduló, ismételten kiszámításra kerülő kifejezéseket függvényként definiálhatunk. A felhasználó által definiált függvény nevének három betűből kell állnia, ezekből az első kettő kötött: FN

Igy a következő nevű függvényeket használhatjuk:

FNA FNB FNC FNX FNY FNZ

A függvény definiáló utasítása: DEF /definition/. Ennek a program elején kell állnia. A definíciónak a DEF utasítássorában el kell férnie.

Pl.

```
105 DEF FNK(A0,A1,A2,X)=A0+A1*X+A2*(X^2)
```

Az így definiált függvény felhasználásakor a függvénynév utáni zárójelben, a definíció formális paraméterei helyett vesszővel elválasztva olyan BASIC kifejezéseket kell megadni, melyeknek értéke határozott.

A formális paraméterek és az argumentumként megadott kifejezések megfeleltetése a leírás sorrendjének megfelelően történik.

Az előbb definiált függvényt pl. a következő utasításokkal használva:

```
110 LET A=5
115 LET C=9
120 LET Z=10
150 LET X=2*FNK(5,A,C,Z)
```

az X változó értéke:

```
X=2*(5+A*Z+C*(Z^2))=1910
```

lesz.

Másik példaként írjunk olyan programot, amely kétdimenziós polár-derékszögű koordináta transzformációt végez, írógépen megadott értékekkel:

```
10 DEF FNX(R,S)=R*COS(S)
15 DEF FNY(R,S)=R*SIN(S)
20 PRINT
21 PRINT "ABSZOLUT ERTEK";
22 INPUT A1
25 PRINT
26 PRINT "SZOG RADIANSBAN";
30 INPUT B9
35 PRINT "X="FNX(A1,B9),"Y="FNY(A1,B9)
40 END
```

1.17 Adatkatalógus és kezelése

A BASIC programokban lehetőség van állandó adatok listászerű beépítésére.

Az adatlista jelző utasítása a DATA. Az utasítás után vesszővel elválasztva a listához tartozó értékeket kell felsorolni. Több DATA sor is szerepelhet, ha azonban az adatlista egy sorban el-
fér, akkor a sorok összevonhatók.

Pl. a

```
101 DATA 5, 6.8, 1E-9
102 DATA 1, -1, 2.5
```

adatlista ekvivalens a

```
101 DATA 5, 6.8, 1E-9, 1, -1, 2.5
```

adatlistával.

Az adatlistát célszerű közvetlenül a program végét jelző END előtt elhelyezni.

Az adatlista elemeit a READ utasítással, vagy utasításokkal használhatjuk fel a programban, a listának megfelelő sorrendben.

Pl. a

```
10 PRINT
11 PRINT "ADATLISTA KINYOMTATAS"
15 READ A,B,C
16 PRINT A,B,C
20 READ X,Y
25 PRINT X,Y
30 DATA 5, -1, 2, 18, 1
32 END
```

program futása utáni "eredmény".

ADATLISTA KINYOMTATAS

5	-1	2
18	1	

A programba beépített RESTORE utasítással az adatmező pointerét /számlálóját/ a kezdő értékre /azaz a lista első elemére/ állíthatjuk vissza; pl. ha az előző programba betöltjük a

```
17 RESTORE
```

utasítást, akkor X az adatlista első, Y pedig második értékét veszi fel, a nyomtatási kép:

ADATLISTA KINYOMTATAS

5	-1	2
5	-1	

Az adatlista felhasználásának két jelentős szerepét emeljük ki:

- a programba egyszerűen lehet katalógus adatokat beépíteni, ugyanazok a változók ismételt hívás esetén más-más értéket vehetnek fel,
- a sok adattal dolgozó programok adatait program módosító lyukszalagról gyorsabban lehet az adatlistába beépíteni, mint az INPUT utasításoknál, ezen kívül a program futása is meggyorsul az írógépkezelés lassúságának elmaradása miatt.

1.18 BASIC szubrutinok

BASIC programokba zárt szubrutinokat is be lehet építeni. A szubrutinok hívása a szubrutin első utasításának címkéje segítségével, a GOSUB utasítással történik.

A szubrutin záró utasítása RETURN, ennek hatására a GOSUB-ot címkesorrend szerint követő utasítással folytatódik a program.

Egy szubrutinban több RETURN is elhelyezhető.

A BASIC szubrutinok nem önálló szegmensek, mint a FORTRAN-ban, hanem a programba beépített, a program változóival dolgozó utasítássorozatok.

Példa: Adatmezőben elhelyezett komplex számpárok összeadása, kivonása, szorzása és osztása /a DATA utasításokban valós rész, képzetes rész, valós rész, képzetes rész legyen a sorrend/. Az első DATA utasításban a számpárok számát adjuk meg.

```
10 PRINT
15 PRINT TAB(8); "KOMPLEX MUVELETEK SZUBROUTINOKKAL"
20 READ N
25 FOR I=1 TO N
30 READ R1,I1,R2,I2
35 PRINT "R1="R1, "I1="I1, "R2="R2, "I2="I2
40 GOSUB 70
45 GOSUB 80
50 GOSUB 90
55 GOSUB 120
56 PRINT
60 NEXT I
65 STOP
70 PRINT "OSSZEG", "R="R1+R2, "I="I1+I2
75 RETURN
80 PRINT "KULONBSEG", "R="R1-R2, "I="I1-I2
85 RETURN
90 GOSUB 150
95 LET A=A1*A2
100 LET S=S1+S2
105 GOSUB 210
110 PRINT "SZORZAT", "R="R, "I="I
115 RETURN
120 GOSUB 150
125 LET A=A1/A2
130 LET S=S1-S2
135 GOSUB 210
140 PRINT "HANYADOS", "R="R, "I="I
145 RETURN
150 LET A1=SQR(R1^2+I1^2)
155 LET A2=SQR(R2^2+I2^2)
160 IF R1=0 GOTO 185
165 LET S1=ATN(I1/R1)
170 IF R2=0 GOTO 195
175 LET S2=ATN(I2/R2)
180 RETURN
185 LET S1=3.141592/2
190 GOTO 170
195 LET S2=3.141592/2
200 RETURN
210 LET R=A*COS(S)
215 LET I=A*SIN(S)
220 RETURN
230 DATA.....
235 DATA....
.....
300 END
```


1.19 BASIC programok írása és módosítása

A programokat számítógéphez csatlakozó /online/ íróberendezésen keresztül közvetlenül a tárbá írjuk be, vagy ASCII kódú előkészítő berendezésen lyukszalagra lyukasztjuk, és a lyukszalagot olvastatjuk a számítógéppel.

A számítógép íróberendezésén megjelenő READY szöveg jelzi, hogy a számítógép programot, programszalagot, vagy módosításokat képes fogadni.

Teljes program bevitele előtt a SCRATCH szöveg legépelésével, majd a RETURN billentyű lenyomásával törölhetjük a memória program területét.

Ha a bevitt programnak csak néhány sorát kívánjuk törölni, akkor a DELETE szó után a törlendő sor sorszámát kell leírni, majd a RETURN billentyűt kell lenyomni. Több egymást követő sor törlése esetén a DELETE szó után először az első, majd vesszővel elválasztva az utolsó törlendő sor sorszámát írjuk.

Nem egymást követő sorszámú sorok törlését több DELETE direktívával végezhetjük.

Sortörlést végezhetünk úgy is, hogy a kérdéses sorszámot leírjuk, majd ezt követően a RETURN billentyűt lenyomjuk.

Sor módosítást úgy végezhetünk, hogy azonos címke sorszámmal az új szöveget billentyűzzük.

Billentyűzés közben a hibás leütéseket a ROBOU billentyű lenyomásával hatástalaníthatjuk. Egy-egy leütés törlését a ← jel megjelenése jelzi. Többszöri ROBOU leütéssel annyi karaktert törölünk visszamenőleg, ahány ← megjelenik.

A memóriában tárolt programokat a LIST direktívával /utána RETURN/ irathatjuk ki, ill. ha egyidejűleg a szalaglyukasztót bekapcsoljuk, rögzíthetjük lyukszalagon.

Direktívák törlése az ALTMODE billentyű lenyomásával érhető el. Megjegyezzük még, hogy a felhasznált számítógép típusától, ill. kiépítettségétől függően egyéb direktívákat is szoktak használni, /pl. program beolvasás gyors szalagolvasóról, háttértárból, program lyukasztása gyors lyukasztón, program elhelyezése háttértárban stb/ ezek részletezésével itt nem foglalkozunk.

1.20 BASIC programok futtatása

Az író berendezésen megjelenő READY felirat jelzi, hogy a számítógép az előzőleg megadott direktívát /sorszámozás nélküli kezelési utasítást/ végrehajtotta.

A program bevitele /és kijavítása/ után RUN direktívával indíthatjuk el a program futását.

Ha ezt követően a fordító program nem tud értelmezni valamit a programban, vagy a futás során rendellenesség jelentkezik /zerussal osztás, kevés adat a DATA utasításban stb/ az íróberendezésen hibajelzés íródik ki.

Ha a hiba miatt a program futása leáll, akkor a READY felirat is megjelenik, ha nem, akkor a CTRL és C jelű írógépbillentyűk egyidejű lenyomásával a programfutás megállítható.

A hibakódok jelentését a számítógépekhez tartozó leírások tartalmazzák.

1.21. BASIC utasítások összefoglalása

Az összehasonlítást az 1.1 táblázat tartalmazza. Itt szimbólikusan ismertetjük a BASIC utasítások szerkezetét, és a felhasználásra vonatkozó esetleges korlátozásokat.

A BASIC vagy FORTRAN nyelven írt programok másik nyelvre átirásához, emlékeztetőként feltüntettük a megfelelő FORTRAN utasításokat is.

1.1 TÁBLÁZAT

BASIC utasítások

Jelölések:

v	változó
k	kifejezés
n,m	egész szám
s	szám
c	címke
f	formulák /szöveg, kifejezés, tabuláció/
r	reláció
x	tetszőleges betű

BASIC	FORTRAN megfelelő
LET /értékkadás/ LET v = k k értéke kiszámításra kerül, ezt az értéket v felveszi	v = k
READ /beolvasás az adatmezőből/ READ V1, V2,.....vn a felsorolt változók rendre fel- veszik a DATA utasításban soron- következő szám értékeket	DATA változólistája

BASIC	FORTRAN megfelelő
DATA /adatmező megadás/ DATA s1, s2, s3 sn a felsorolt számértékeket READ utasítással lehet változóknak adni	DATA értéklistán
RESTORE /visszaállítás/ RESTORE az adatmező számlálóját az első DATA értékre állítja	DATA értéklista ismétlés
PRINT /nyomtatás/ PRINT f1, f2, f3 fn a felsorolt formulák kinyomtatásra kerülnek a klró be rendezésen	WRITE /n,m/ PRINT /n/
INPUT /adatbevitel/ INPUT v1, v2, v3 vn a felsorolt változók értéküket rendre az input billentyűzetről /lyukszalagolvasóról/ kapják	READ /n,m/

BASIC	FORTRAN megfelelő
FOR - NEXT /ciklus utasítás/ FOR v = K1 TO K2 STEP K3 NEXT a FOR és NEXT utasítások közötti programrész ismétlése míg a v ciklusváltozó túl nem lép a K2 határon. /Az egymásba skatulyázható ciklusok száma max. 8 /	DO n I = K1, K2, K3 n CONTINUE
GOTO /vezérlés átadás/ GOTO C következőként a C címkejű utasítást kell végrehajtani	GOTO n
IF /feltételes vezérlés átadás/ IF K1 r K2 GOTO c ha a K1 és K2 kifejezések közötti reláció igaz, akkor következőként a c címkejű utasítást kell végrehajtani IF K1 r K2 THEN c ekvivalens az előbbivel	IF K1 r K2 GOTO n /logikai IF/

BASIC	FORTRAN megfelelő
REM /emlékeztető/ REM f az f szöveg a program végrehajtása szempontjából közömbös, az utasítás-sor nem kerül végrehajtásra	C /comment/
STOP STOP a program logikai befejezése	STOP
END END a program fizikai befejezése	END
DIM DIM v1,/n1,m1/, v2/n2,m2/.... indexes változók /tömbök/ deklaráló utasítása	DIMENSION v1/n1,m1/..
DEF DEF FNX/v1,v2.../=k, a v1, v2 ... változóktól k kifejezés szerint függő FNX függvény definíciója/	FNX/v1,v2../= K /utasítás függvény/

BASIC	FORTRAN megfelelő
GOSUB - RETURN C1 GOSUB C szubrutin hívás C szubrutin C2 RETURN A szubrutin hívással a vezérlés a C címére adódik, úgy hogy az ezt követő RETURN hatására a C1 címét követő címére kerül vissza a vezérlés. Szubrutin hívások 40-es mélység- ben skatulyázhatók egymásba.	CALL SUBROUTINE.... SUBROUTINE..... RETURN

1.2 TÁBLÁZAT

BASIC direktívák

/szerkesztő és vezérlő utasítások/

COMPILE	COM név a BASIC lefordítja a felhasználó memóriába beírt programját, és a megadott névvel tá- rolja a disc-en.
DELETE	DEL n vagy DEL n, m törli az n címkejű utasítássort, ill. az n címkejű sortól kezdve, az m címkejűvel be- zárólag az utasítássorokat.
KEY	KEY billentyűzet és lassu lyukszalagolvasó üzem- módjainak visszaállítása.
LIST	LIS a memóriában karakter formában tárolt prog- ramról lista kiíratás LIS n az n címkejű BASIC utasítássor kiíratása LIS n, m az n címkejű sortól kezdve, az m címkejűvel bezárólag kiíratás

OLD	OLD disken tárolt program lehívásának előkészítése
REPLACE	REP diskről lehívott program visszahelyezése azonos program névvel
RUN	RUN a karakterformában tárolt program fordításának és futtatásának beindítása
SAVE	SAV a megadott névvel tárolja a disken a felhasználó karakter formájában levő programját
SCRATCH	SCR törli a memóriában levő felhasználói programot
TAPE	TAP átkapcsolás lyukszalagos üzemmódra /a szalagolvasóról beolvasott programról egyidejűleg nem készül lista/
UNSAVE	UNS név, név ... törli a disken tárolt megadott nevű programokat

K.K.V.M.F. Sokszorosító 1971

